

ΕΤΟΣ 67ον

6 Ιανουαρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 1 (3423)

«ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ ΕΠΕΦΑΝΕΝ ΗΜΙΝ»

«Ἐπιφάνεια» καί «Θεοφάνεια» ἦταν ἀπαρχῆς τά ὀνόματα τῆς ἀρχαιότερης μετὰ τό Πάσχα δεσποτικῆς ἑορτῆς, κατά τήν ὁποία συνεορταζόταν ἡ Γέννηση μέ τή Βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ. Ὀνομάστηκε καί «Φῶτα», προφανῶς ἐπειδή συνδέθηκε πολὺ νωρίς καί μέ τό Βάπτισμα τῶν κατηχομένων.

Ἡ παιδεία τῆς ἀποταγῆς

Ἴσως δέν θά βρισκόταν πιό κατάλληλη γιά τήν ἑορτή ἀποστολική περικοπή ἀπό αὐτό τό ἀπόσπασμα τῆς ποιμαντικῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀποστόλου Παύλου πρὸς τόν ἀπόστολο Τίτο. Ἀφοῦ συμβουλεῖ τόν νέο ποιμένα τῆς Κρήτης νά στηρίζει τά «πρόβάτά» του μέ τήν «ὕγιαίνουσα διδασκαλία», τοῦ θυμίζει ὅτι πηγὴ τῆς ἀνακαινιστικῆς δυνάμεις ὄλων τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἡ «σωτήριος χάρις τοῦ Θεοῦ». Αὐτὴ ἡ χάρις δέν εἶναι μιὰ ἀόρατη δύναμη ἀλλὰ φανερώθηκε, «ἐπεφάνη», στό πρόσωπο τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Χριστοῦ. Καί λέγεται «χάρις», γιατί σωζόμαστε «δωρεάν διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Ρωμ. 3,24).

Ὅμως τήν «δωρεάν» σωτηρία δέν τήν χαρίζει ὁ Χριστός σέ κάποιον πού δέν τήν θέλει. Σέ μιὰ τέτοια περίπτωση δέν θά ἦταν σωτηρία ἀλλὰ κόλαση. Χάρις τοῦ Θεοῦ καί ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου πρέπει νά συνεργάζονται. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐνεργεῖ, ὅταν καί ὁ ἄνθρωπος συνεργεῖ δεχόμενος ἐλεύθερα νά παιδαγωγηθεῖ καί νά ἀσκηθεῖ. Τό πρῶτο δῶρο τῆς χάριτος εἶναι ὅτι μᾶς χειραγωγεῖ σ' αὐτὴ τήν ἀπαραίτητη ἀσκηση, πού ἔχει σκοπὸ νά καθαρθοῦμε ἀπό

ΟΛΟΨΥΧΑ ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ ΓΙΑ ΤΟ 2019 ΠΛΗΡΟΤΗΤΑ ΧΑΡΑΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΣ,
ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑ ΕΛΠΙΔΟΣ, ΑΣΤΕΙΡΕΥΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΕΝ ΔΥΝΑΜΕΙ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΑΓΙΟΥ,
ΛΟΓΟ ΚΑΙ ΠΡΑΞΗ ΑΓΑΠΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΤΙΣΗ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7)

Χριστιανικά κίνητρα

Τέκνον Τίτε, έπεφάνη ή χάρις τοῦ Θεοῦ ή σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τήν ἀσέβειαν καί τās κοσμικές ἐπιθυμίας σωφρόνως καί δικαίως καί εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχόμενοι τήν μακαρίαν ἐλπίδα καί ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καί σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἔδωκεν ἐάντων ὑπέρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπό πάσης ἀνομίας καί καθαρίσῃ ἐαυτῶ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καί ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτήρος ἡμῶν Θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καί ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίου, οὗ ἐδέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλοσιῶς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτήρος ἡμῶν, ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

τά πάθη καί νά κάνουμε τόπο, γιά νά ἔρθει νά ἐνθρονιστεῖ ὁ Σωτήρας Χριστός. Πρόκειται γιά μιά ἄσκηση, πού ἀπαιτεῖ ὀριστική ἀποκοπή ἀπό «τὴν ἀσέβεια καί τίς κοσμικές ἐπιθυμίες». Λέγοντας ὁ Ἀπόστολος «ἀσέβεια» ἐννοεῖ τίς πλανημένες διδασκαλίες· καί μιλιώντας γιά «κοσμικές ἐπιθυμίες» ἀναφέρεται στὸν ἀκάθαρτο βίο. Αὐτά πρέπει νά τὰ ἀρνηθοῦμε δυναμικά. Τό ἐπισημαίνει ὁ γνήσιος ἀσκητὴς ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: «Δέν εἶπε», λέει, «ἀπλῶς νά ἀποφύγουμε τὴν ἀσέβεια καί τίς κοσμικές ἐπιθυμίες, ἀλλὰ νά τίς ἀρνηθοῦμε· καί ἄρνηση σημαίνει ἀποστροφή καί μίσος πρὸς αὐτές».

Ζηλωτές καλῶν ἔργων

Ἐσ θυμηθοῦμε ἐδῶ ὅτι πρὶν ἀπὸ τό «ἠλουτρό παλιγγενεσίας», δηλαδή τό βάπτισμα στὸ ὁποῖο θά ἀναφερθεῖ ἀμέσως μετὰ ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἐκφράζουμε ἔντονα τό μίσος πρὸς τὴν ἀμαρτία ὄχι μόνο ἀποτασσόμενοι πλεκτικά τὸν πρωτεργάτη καί ὑποκινητὴ τῆς διάβολο, ἀλλὰ καί φτύνοντάς τον μὲ ἀποστροφή. Αὐτό τό μίσος πηγάζει ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία νά ζήσουμε «σωφρόνως, δικαίως καί εὐσεβῶς». Καί σωφροσύνη, κατὰ τὸν Χρυσορρήμονα, δέν εἶναι μόνο ἡ ἀποχή τῆς πορνείας ἀλλὰ καί ὄλων τῶν παθῶν. Κάπου μάλιστα ὁ ἅγιος Ἰωάννης, προφανῶς γιά νά ἐξάψει τό σωτήριο μίσος ἐναντίον τους, συνθέτει μιά «ζωολογία» τῶν παθῶν λέγοντας: «Τί μοῦ ἴδες ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος, ὅταν κλοτσᾷς σάν γάιδaros, ἀρπάξεις σάν ἄλκος, δαγκώνεις σάν σκορπιός, εἶσαι λαίμαργος σάν ἀρκούδα, μνησικάκος σάν καμήλα, ὑπουλιος σάν ἀλεπού καί ἔχεις δηλητήριο χειρότερο ἀπὸ τῆς ὀχιάς;». Ἐντὶ νά κινδυνεύουμε, λοιπόν, νά μοιάσουμε στὰ ἄλογα ζῶα, ἄς γινόμαστε «ζηλωτές καλῶν ἔργων» ἀφίνοντας τὴ σωτήρια χάρη τοῦ Θεοῦ νά μᾶς παιδαγωγεῖ στὴν μὲ ζῆλο ἄσκηση τῆς σωφροσύνης, τῆς δικαιοσύνης καί τῆς εὐσέβειας.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Τέκνον Τίτε, διότι ἐμφανίσθηκε ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία σώζει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, καὶ μᾶς διδάσκει νὰ ἀρνηθούμε τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας καὶ νὰ ζοῦμε εἰς τὸν παρόντα κόσμον μὲ ἐγκράτειαν, δικαιοσύνην καὶ εὐσέβειαν, ἀναμένοντες τὴν εὐλογημένην ἐλπίδα μᾶς καὶ τὴν ἐμφάνισιν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρός μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἔδωκε τὸν ἑαυτὸν του γιὰ μᾶς, γιὰ νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ κάθε ἀνομίαν καὶ καθάρισῃ διὰ τὸν ἑαυτὸν του ἕνα λαὸν ἐκλεκτὸν, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ἄλλ' ὅταν ἐμφανίσθηκε ἡ χρησιμότης καὶ ἡ φιλανθρωπία τοῦ Σωτῆρός μας Θεοῦ, μᾶς ἔσωσε, ὄχι ἀπὸ ἔργα δικαιοσύνης, τὰ ὁποῖα ἐκάναμε ἡμεῖς, ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τὸ δικό του ἔλεος, διὰ τοῦ λουτροῦ τῆς ἀναγεννήσεως καὶ τῆς ἀνακαινίσεως ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἐξέχυσε σ' ἐμᾶς πλοῦσια διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρός μας, ὥστε, δικαιωμένοι μὲ τὴν χάριν ἐκείνου, νὰ γίνωμεν, σύμφωνα μὲ τὴν ἐλπίδα μᾶς, κληρονόμοι τῆς αἰωνίου ζωῆς.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Μόνο ἔτσι ἀξιωνόμαστε ὄχι μόνο «ἐν τῷ νῦν αἰῶνι» νὰ χορταίνουμε τὴν παρουσία καὶ «ἐπιφάνεια» τοῦ Κυρίου ἀλλὰ καὶ νὰ περιμένουμε μὲ χαρὰ τὴ μελλομένη μακαριότητα πού ἐλπίζουμε καὶ τὴν πλήρη φανέρωση τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρα μᾶς Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτές τίς δύο Θεοφάνειες τίς δοξάζουμε καθημερινὰ στὴν ἀκοιουθία τοῦ ὀρθοῦ ψάλλοντα: «Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Κύριος καὶ Θεὸς μᾶς ἦλθε «ἐν εὐτελείᾳ» καὶ θὰ ξαναέλθῃ «ἐν δόξῃ». Φανερώθηκε «ἐν σαρκί» καὶ δοξάζουμε τὴν ἐδῶ καὶ τώρα σωτήρια «ἐπιφάνειά» του στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας του. Καὶ ἄς εἶναι δοξασμένος πού θὰ ἐπανεέλθῃ «ἐν ὀνόματι Κυρίου» στὴ δευτέρη παρουσία του, γιὰ νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον.

Δωρεάν σωτηρία καὶ λουτρό ἀναγέννησης

Στὴν πρώτη παρουσία του, ὅπως ὁ ἴδιος τό εἶπε, «δὲν ἦρθα γιὰ νὰ κρίνω τὸν κόσμον ἀλλὰ γιὰ νὰ τὸν σώσω». Τό τονίζει σήμερα καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Θυσίασε τὸν ἑαυτό του γιὰ νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ κάθε ἀνομία καὶ νὰ μᾶς καθάρῃ, ὥστε νὰ γίνουμε δικὸς του ἐκλεκτὸς λαός». Τώρα πιά ὁ περιούσιος λαὸς δὲν ὀρίζεται ἀπὸ τὴ φυλετικὴ καταγωγή. Δὲν μᾶς ἐπιλέγει μόνο Ἐκεῖνος. Χρειάζεται καὶ ἡμεῖς ἐλευθέρως νὰ τὸν ἐπιλέξουμε καὶ νὰ γίνουμε «ζηλωτὲς καλῶν ἔργων» τηρώντας τὸ θέλημά του. Πάντοτε ὅμως πρέπει νὰ θυμόμαστε ὅτι δὲν εἶναι αὐτὰ τὰ ἔργα τῆς δικαιοσύνης πού θὰ μᾶς σώσουν ἀλλὰ τὸ ἔλεός του καὶ ἡ φιλανθρωπία του. Ἡ σωτηρία δὲν εἶναι ἀνταμοιβὴ γιὰ τὰ κατὰ μᾶς ἔργα. Εἶναι χάρισμα. Προσφέρεται δωρεάν. Μᾶς σώζει μόνο

6 Ἰανουαρίου 2019: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ. ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἦχος: — – Ἑωθινόν: — – Ἀπόστ.: Τίτ. β΄ 11-14, γ΄ 4-7 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. γ΄ 13-17.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 13 Ἰανουαρίου, μετὰ τὰ Φῶτα.

Ἀπόστολος: Ἐφεσ. δ΄ 7-13 – Εὐαγγέλιον: Μτ. δ΄ 12-17.

ὁ Χριστός χαρίζοντάς μας τό βάπτισμα τῆς ἀναγέννησης πού ἐνεργεῖ τό Ἅγιο Πνεῦμα.

Ἡ λέξη «ἀναγέννηση» συγκλονίζει τόν ἱερό Χρυσόστομο· καί μέ θαυμασμό ἀναφωνεῖ: «Πῶ, πῶ! Ἦμασταν τόσο βυθισμένοι στήν κακία, ὥστε δέν μπορούσαμε νά καθαριστοῦμε ἀλλῆλα χρειάζομασταν ἀναγέννηση. Αὐτό σημαίνει ἡ λέξη παλιγγενεσία. Σέ σπίτι ἐτοιμόρροπο δέν βάζει κανεῖς ὑποστήριγμα οὔτε τό συνδέει μέ παλιές οἰκοδομές. Τό γκρεμίζει ἀπό τὰ θεμέλια καί τό ξαναχτίζει. Τό ἴδιο ἔκανε καί ὁ Θεός. Δέν μᾶς ἐπισκεύασε ἀλλῆλα ἀπό τήν ἀρχή μᾶς ξανακατασκεύασε». Καί φυσικά δέν μᾶς ἔφτιαξε ἕνα ἄψυχο οἰκοδόμημα ἀλλῆλα «ἐξέχεε πλουσίως τό Ἅγιο Πνεῦμα ἐφ' ἡμᾶς».

Ἄδικοῦμε κατάφωρα τόν ἑαυτό μας, ὅταν «ἠλυποῦμε τό Πνεῦμα τό ἅγιον» (Ἐφεσ. 4,30) μέ τίς ἀμαρτίες μας καί καταντᾶμε πάλι ἐτοιμόρροπο τό σπίτι τῆς ψυχῆς μας. Καί τό ἀναστηλώνουμε κάθε φορά πού πηγαίνοντας νά κοινωνήσουμε ἔλεμε στόν Χριστό: «Κύριε, δέν εἶμαι ἄξιος νά ἔλθεις κάτω ἀπό τή στέγη τοῦ οἴκου τῆς ψυχῆς μου, γιατί εἶναι γκρεμισμένη. Ὅμως, ὅπως καταδέχθηκες νά γεννηθεῖς σέ σπήλαιο, καταδέξου νά μπεῖς καί στό σπιλωμένο μου σῶμα».

Ἄρχιμ. Β.Λ.

ΣΤΟ 67ο ΕΤΟΣ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»

Ἡ «Φωνή Κυρίου» μέ χαρά ἀναγγέλλει τήν εἴσοδό της στό 67ο ἔτος ἐκδόσεώς της, μέ τό παρόν φύλλο. Ἐπί τόσα χρόνια, κάθε Κυριακή, σέ χιλιάδες ναούς, μονές, νοσοκομεῖα, στρατιωτικές μονάδες καί φυλακές διανέμεται στούς χριστιανούς μας, μεταφέροντας τόν λόγο τοῦ Κυρίου μας, λόγο ἀλήθειας καί ζωῆς, ἐνῶ ἀποστέλλεται καί σέ 20 χῶρες τοῦ ἐξωτερικοῦ γιά τοὺς ἀπόδημους Ἕλληνες.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr